

[Indenrigsministeren.]

rimelige Vilkaar til Raadighed for Kommunerne til Opgavens Løsning; særlig i de første Aar under en Sanerings Gennemførelse stiller Staten Beløbet til Raadighed til en billig Rente, 3½ pCt., idet Kommunen netop i dette Tidsrum ikke er naaet til en Udnyttelse af de Muligheder, der opstaar gennem Nybebyggelsen med dens nye Gadeanlæg. Naar denne Udnyttelse er paa-begyndt, skal den Del af Laanet, der svarer til Grundens Værdi, forrentes og amortiseres paa almindelige Vilkaar, medens der for den øvrige Del af Laanet, der svarer til Kommunens Tab, sker en Nedskrivning af Laanet med ¼, hvorefter det saaledes nedskrevne Laan ogsaa forrentes og amortiseres paa almindelige Vilkaar. De Laan, der ydes af Staten, er beregnet til at skulle dække indtil ¾ af Kommunens Bruttoudgifter ved Saneringen, saaledes at Kommunen ogsaa selv for sit Vedkommende maa fremskaffe en Del af de hertil nødvendige Midler, et Synspunkt, som formentlig maa synes rimeligt, naar det tages i Betragtning, at det i første Række er Kommunens og dens Beboeres Interesser, der varetages ved Løsningen af de paagældende Saneringsopgaver.

Det vil forstaas, at de tre Hoveddele, hvoraf Lovforslaget bestaar, Reglerne om Boligtilsyn, Reglerne om Sanering og Reglerne om Finansiering, hører nøje sammen og i deres indbyrdes Samvirken betinger, at man kan opfylde Lovforslagets Formaal: at opnaa gode og sunde Boligforhold ogsaa i den bestaaende Boligbestand. Jeg tror, man ved Hjælp af disse Bestemmelser vil være i Stand til paa tilfredsstillende Maade at komme et betydeligt Samfundsonde til Livs, og at dette Lovforslag, naar det engang faar Lovskraft, vil indgaa som et betydningsfuldt Led i den Række af Love, der som Bygningsloven, Byplanloven og Boligbyggeriloven tilsigter at sikre Borgerne gode og hensigtsmæssige Vilkaar for deres daglige Liv, det være sig i Hjemmene eller omkring paa Arbejdspladserne.

Der er mellem disse forskellige Lovforslag, som ved Siden af deres rent tekniske Indhold rummer Bestemmelser af stor social Værdi, en indre Sammenhæng, som jeg anser for meget betydningsfuld. Jeg tror, at de i deres indbyrdes Vekselvirkning vil betegne et mægtigt Fremskridt for den danske Befolkning. Deres Virkninger vil straks kunne spores, men endnu vigtigere er det, at deres Virkninger vil strække sig langt frem gennem kommende Slægter og danne Fundamentet for, hvorledes man skal bo og bygge i Frem-

tidens Danmark. Jeg skal ogsaa anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvilje.

Jeg skal endelig fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 153 af 13. April 1938 om Laan til Boligbyggeri og Huslejenedsættelse for mandrebemidlede børnerige Familier*. I den nævnte Lov af 13. April 1938 gennemførtes i Lovens Kapitel III en Adgang for Staten til at yde Garanti for Laan til Opførelse af Ejendomme med ikke over 4 Lejligheder og inden for 80 pCt. af Værdien. Disse Bestemmelser har kun Gyldighed for indeværende Aar. I det af Indenrigsministeriet nedsatte Udvalg vedrørende Boligbyggerispørgsmaal er der Enighed om, at Bestemmelsernes Gyldighed bør udstrækkes yderligere i 2 Aar. Det stilles der Forslag om i det her foreliggende Lovforslags § 1, samtidig med at Grænsen, 4 Lejligheder, forhøjes til 6 Lejligheder, saaledes som der allerede var Ønsker fremme om under Forhandlingerne i Foraaret. Endvidere er der Enighed i Udvalget om at foreslaa i § 2, at den Kontrol, der allerede ved første Udleje skal udøves med Hensyn til Lejens Højde i saadanne Ejendomme med Statsgaranti, fremtidig skal udøves af Kommunalbestyrelsen, ikke af Ministeriet. I Udvalget har der været indgaaende Drøftelse af Spørgsmaalet om Adgang til gennemsyn vis Skattehenstand at give et Incitament for det helt private Byggeri. Som det vil erindres, gav jeg i Foraaret Tilsagn om at tage dette Spørgsmaal op til velvillig Overvejelse.

De Synspunkter, som ligger til Grund for en saadan Skattehenstand, er jo, at navnlig det private Storbyggeri netop i de første Aar efter vedkommende Ejendommens Opførelse har meget store ekstraordinære Udgifter, idet der oftest kræves en hurtig Amortisation af visse af de yderste Prioriteter. Ved at give Henstand med visse Skatter i disse Aar, saaledes at Skatter, der er givet Henstand med, senere indtager den amortiserede Gælds Plads med Hensyn til Afvikling, gives der Mulighed for med en lavere Leje at tilvejebringe Rentabilitet. Ud fra disse Synspunkter har Udvalget givet Tilslutning til Gennemførelse af de i det foreliggende Lovforslags § 3 indeholdte Bestemmelser. Det bestemmes heri, at der kan gives Henstand for et Tidsrum af 10 Aar med selve Bygningsskatterne, for saa vidt angaar Ejendomme, der indeholder Lejligheder for den mindrebemidlede Del af Befolkningen. Med Hensyn til Skatterne drejer det sig om Statsskatterne, den fælleskommunale Skat og den egentlige Kommuneskat. I de 10 Aar er de skyldige Beløb